

Luxemburg den 25 juni 2019
(OR. en)

10621/19

CONOP 66
CODUN 14
CFSP/PESC 514

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
av den:	25 juni 2019
till:	Delegationerna

Ärende:	Rådets slutsatser om EU:s ståndpunkt i fråga om ett skärpt förbud mot antipersonella minor (truppminor) mot bakgrund av den fjärde konferensen för översyn av konventionen om förbud mot antipersonella minor (truppminor) den 25–29 november 2019 i Oslo – Rådets slutsatser (25 juni 2019)
---------	---

För delegationerna bifogas rådets slutsatser om EU:s ståndpunkt i fråga om ett skärpt förbud mot antipersonella minor (truppminor) mot bakgrund av den fjärde konferensen för översyn av konventionen om förbud mot antipersonella minor (truppminor) den 25–29 november 2019 i Oslo som antogs av rådet vid dess 3703:e möte den 25 juni 2019.

**RÅDETS SLUTSATSER OM EU:S STÅNDPUNKT I FRÅGA OM ETT SKÄRPT FÖRBUD
MOT ANTIPERSONELLA MINOR (TRUPPMINOR) MOT BAKGRUND AV DEN
FJÄRDE KONFERENSEN FÖR ÖVERSYN AV KONVENTIONEN OM FÖRBUD MOT
ANTIPERSONELLA MINOR (TRUPPMINOR) DEN 25–29 NOVEMBER 2019 I OSLO**

1. Europeiska unionen står enad i sitt stöd för det universella förbudet mot antipersonella minor (truppmenor) (nedan kallade *antipersonella minor*). EU vädjar till alla aktörer att avstå från tillverkning, lagring, handel och överföring av antipersonella minor och fördömer kraftfullt deras användning, oavsett tid och plats och oavsett om aktören är en stat eller en icke-statlig aktör. Europeiska unionens råd anser att konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppmenor) samt om deras förstöring (nedan kallad *konventionen*) är ett viktigt instrument för nedrustning vars integritet, fullständiga genomförande och strikta tillämpning måste säkerställas och till vilket universell anslutning måste eftersträvas. EU uppmanar de stater som ännu inte har gjort det att utan dröjsmål ansluta sig till konventionen eller, som ett inledande steg, följa konventionens normer.
2. Rådet anser att konventionen, som trädde i kraft för 20 år sedan, är en framgångssaga om nedrustningsdiplomati och ett exempel på vad EU representerar: en regelbaserad internationell ordning som bygger på respekt för mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt. I konventionen kombineras en kraftfull global norm med imponerande resultat när det gäller förstöring av lagrade antipersonella minor, minröjning av mark som är kontaminerad med minor och bestämmelsen att varje part som har möjlighet till det ska tillhandahålla relevant hjälp för minoffer som bör integreras i bredare nationella strategier, planer och rättsliga ramar. Konventionen har gett upphov till mätbara och betydande positiva effekter för humanitärt skydd, stabilisering, utveckling och nedrustning i hela världen, vilket bidrar till internationell fred och säkerhet och till genomförandet av Agenda 2030 för hållbar utveckling.

3. Rådet konstaterar att konventionens mål ännu inte har uppnåtts till fullo. Kontamination med antipersonella minor fortsätter att orsaka skada, ingjuta rädsla, omöjliggöra tillträde, hämma den socioekonomiska utvecklingen och hindra flyktingar och internflyktingar att återvända hem. Den börda som antipersonella minor och explosiva lämningar efter krig innebär för individer, familjer, samhällen, regioner och stater är fortfarande stor och oacceptabel. Rådet är oroat över de fortgående konsekvenserna av den nuvarande kontamineringen och den nya omfattande kontamineringen genom improviserade antipersonella minor i länder som Irak, Libyen och Syrien.
4. Rådet erinrar om att EU och dess medlemsstater är viktiga givare av hjälp till åtgärder mot minor i hela världen och stöder minröjning, utbildning om minors risker, hjälp till offren, förstöring av lager, kapacitetsuppbyggnad samt forskning och utveckling inom teknik för mindetektering och minröjning. Sedan den senaste konferensen för översyn av konventionen 2014 har EU och dess medlemsstater anslagit mer än 500 miljoner euro för hjälp till åtgärder mot minor i mer än 30 mindrabbade länder.
5. Rådet påminner om det bidrag som tillhandahålls enheten för stöd till genomförandet av konventionen enligt rådets beslut (Gusp) 2017/1428 till stöd för universaliseringen och genomförandet av konventionen och Maputo-handlingsplanen och rådets beslut 2012/700/Gusp till stöd för genomförandet av Cartagena-handlingsplanen. Detta beslut har gjort det möjligt för enheten för stöd till genomförandet att hjälpa de mindrabbade länderna med att upprätta eller uppdatera nationella strategier för åtgärder mot minor i nära samarbete med Förenta nationerna och andra givare och intressenter.

6. Rådet uttrycker sin uppskattning för många partner och intressenter som har bidragit till utvecklingen av konventionen och dess framgångar under de senaste tjugo åren, inbegripet alla konventionsstater, internationella organisationer, civilsamhället, forskare och, när det gäller åtgärder mot minor, alla givare och aktörer. Mot denna bakgrund erkänner rådet bland annat de insatser som gjorts av den internationella rödakors- och rödahalvmånerörelsen och den internationella kampanjen för förbud mot landminor. Rådet vill i synnerhet hedra minröjare i hela världen som med mod och beslutsamhet verkar för att göra mark tillgänglig och säker igen, och rådet hedrar minnet av dem som förlorat sina liv när de utfört detta arbete präglad av ädelmod. Rådet gratulerar enheten för stöd till genomförandet av konventionen till dess målmedvetna och ovärderliga arbete. Slutligen betonar rådet det starka partnerskapet och det utmärkta samarbetet mellan Förenta nationerna och Europeiska unionen när det gäller åtgärder mot minor.
7. Rådet välkomnar den kommande fjärde konferensen om översyn av konventionen i Oslo den 25–29 november 2019 som en möjlighet att granska framsteg, bekräfta åtaganden och driva på ytterligare universalisering och ett förstärkt genomförande av konventionen. Rådet anser att översynskonferensen bör uppmuntra till öppen och konstruktiv dialog mellan konventionsstaterna och involvera alla berörda parter i diskussioner om aktuella och framtida utmaningar samt påskynda framstegen mot uppnåendet av det gemensamma målet om en värld fri från antipersonella minor senast 2025. Rådet välkomnar det norska ordförandeskapets förslag om att arbeta för att åstadkomma tre slutliga samförståndsdocument: en översyn av konventionens tillämpning och status, en handlingsplan för framtida genomförande och universalisering (Oslohandlingsplanen) och en politisk förklaring (Osloförklaringen)
8. I ståndpunktsdokumentet i bilaga I utvecklas EU:s mål avseende resultatet av översynskonferensen ytterligare.

**EU:S STÅNDPUNKTSDOKUMENT INFÖR DEN FJÄRDE KONFERENSEN FÖR
ÖVERSYN AV KONVENTIONEN OM FÖRBUD MOT ANVÄNDNING, LAGRING,
PRODUKTION OCH ÖVERFÖRING AV ANTIPERSONELLA MINOR (TRUPPMINOR)
SAMT OM DERAS FÖRSTÖRING DEN 25–29 NOVEMBER 2019 I OSLO**

Europeiska unionen kommer att bidra konstruktivt till ett framgångsrikt samförståndsresultat vid konferensen om översyn av konventionen om förbud mot antipersonella minor (truppmenor), varvid EU kommer att eftersträva att följande delar tas med i de tre planerade slutdokumenten:

1) översynen av konventionens tillämpning och status, 2) den politiska förklaringen och 3) handlingsplanen.

1. När det gäller översynen av konventionens tillämpning och status:

- i. Eftersträva en detaljerad översyn av genomförandestatusen för skyldigheterna enligt konventionen sedan den tredje översynskonferensen 2014, på grundval av det förberedande arbete som utförts av konventionens kommittéer, och därvid gratulera de konventionsstater som har fullgjort sina skyldigheter sedan den senaste översynskonferensen och uppmana konventionsstaterna att fullgöra sina skyldigheter och fortsätta att arbeta för en värld utan minor.
- ii. Identifiera de utmaningar i samband med genomförandet som konventionsstaterna har ställts inför.
- iii. Se över genomförandemekanismerna i konventionen och stödja insatser och förslag för att förbättra den där så är nödvändigt, effektivt och i linje med konventionen.
- iv. Välkomna nya konventionsstater,
- v. Lovorda det arbete som utförts av konventionens kommittéer och enheten för stöd till genomförandet.
- vi. Mana till insatser för att finansieringen ska fortsätta och ny finansiering tillhandahållas för åtgärder mot minor, bland annat genom innovativ finansiering.

- vii. Uppmana konventionsstater som släpar efter med bedömda bidrag till konventionen att rätta till detta, varvid det ska understrykas att ett politiskt åtagande om konventionen bör stödjas av ett finansiellt åtagande, och uppmuntra konventionsstater som har möjlighet till det att ge frivilliga bidrag till enheten för stöd till genomförandet av konventionen.
- viii. Uppmana konventionsstaterna att uppfylla sina rapporteringsskyldigheter enligt artikel 7.

2. I fråga om den **politiska Osloförklaringen**:

- i. Förbinda sig till en regelbaserad internationell ordning som grundar sig på respekt för internationell rätt, inklusive människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt, och stöd för en fortsatt multilateral dialog om nedrustning.
- ii. Bekräfta ambitionen och strävan i förklaringen från den tredje översynskonferensen i Maputo om att i största möjliga utsträckning uppnå målet om en värld fri från minor och nya offer för minor senast 2025.
- iii. Åta sig att genomföra konventionen och Oslohandlingsplanen och betona vikten av fullständig efterlevnad.
- iv. Betona vikten av partnerskap med alla aktörer inom minröjning, inbegripet civilsamhället.
- v. Förbinda sig till en norm mot antipersonella minor ("aldrig under några förhållanden använda antipersonella minor"),
- vi. Bekräfta att improviserade sprängladdningar som uppfyller konventionens definition av en antipersonell mina omfattas av skyldigheterna i konventionen.
- vii. Betona att åtgärder mot minor kan möjliggöra socioekonomisk utveckling, fredsbyggande och stabilisering.
- viii. Åta sig att göra jämställdhetsöverväganden när alla aspekter av åtgärder mot minor ska genomföras.

3. I fråga om **Oslohandlingsplanen**:

- i. Behandla alla aspekter av genomförandet av konventionen, inbegripet universalisering, förstöring av lager, minröjning, hjälp till minoffren, samarbete och hjälp, nationella genomförandeåtgärder, insyn och rapportering.
- ii. Understryka att åtgärder mot minor stöder säkerhet och humanitära insatser, stabilisering och socioekonomisk utveckling samt flyktingars återvändande och integrerat stöd till minoffer,
- iii. Välkomnar FN:s nya strategi för åtgärder mot minor och noterar i detta sammanhang FN:s generalsekreterares agenda för nedrustning.
- iv. Konventionsstaterna bör förnya sitt åtagande att utnyttja synergier med andra relevanta instrument inom internationell humanitär rätt och människorättslagstiftning, eventuellt inbegripet konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och FN:s mål för hållbar utveckling.
- v. Bekräfta att antipersonella minor av improviserad typ måste röjas genom åtgärder mot minor i enlighet med befintliga skyldigheter.
- vi. Möjliga alternativ för hantering av följande utmaningar:
 - Den ökade användningen av antipersonella minor av improviserad typ och hur de hanteras genom humanitära åtgärder mot minor, bl.a. minröjning, fullgörande av nuvarande rapporteringsskyldigheter om belägenhet, typ och mängd av kontaminering, relevant hjälp till offren i enlighet med konventionen, samt minskning av och utbildning om minrisker.
 - De särskilda utmaningarna i fråga om metoder och teknik för åtgärder mot minor i tätorter i linje med befintliga normer.
 - Risker att bortse från historisk minkontaminering.
 - Engagemang på andra områden för att integrera hjälpen till offer i bredare nationella politiska åtgärder och program på det sociala området och hälso- och sjukvårdsområdet.

vii. Tillämpa följande principer:

- Främja ett åtagande av alla konventionsstater att fullt ut genomföra och fullgöra sina skyldigheter enligt konventionen.
- Insyn.
- Ansvarsskyldighet, effektivitet och ändamålsenlighet.
- Inkludering av alla berörda parter.
- Nationellt och lokalt egenansvar.
- Beaktande av jämställdhet och egenmakt för ungdomar och kvinnor genom lämpliga åtgärder.
- Icke-diskriminering, inbegripet en inkluderande och integrerad strategi för hjälp till offren.

viii. Främja bästa praxis, t.ex. följande:

- Drabbade länder som planerar att slutföra arbetet med hjälp av detaljerade och uppdaterade nationella strategier för åtgärder mot minor.
- Överensstämmelse mellan den terminologi och de förfaranden som används inom ramen för humanitära åtgärder mot minor och International Mine Action Standards (IMAS).
- Överensstämmelse mellan den terminologi och de förfaranden för minröjning som används i ett icke-humanitärt sammanhang med internationella standarder, såsom FN:s standard för röjning av improviserade sprängladdningar.
- Förstärkt samarbete och dialog mellan givare och berörda länder samt givarsamordning som stöds av formatet för den individualiserade metoden och partnerskapen för slutförande.
- Förbättrad samordning mellan givarna, understödd av dialogformat såsom stödgruppen för minåtgärder (MASG), FN-mötena mellan direktörer med ansvar för åtgärder mot minor och tillfälliga format som involverar givarstaterna, EU, Nato, FN och andra regionala och multilaterala organisationer.

- ix. Lyfta fram de multiplikator- och katalysatoreffekter som åtgärderna mot minor och konventionens efterlevnad medför
- inom stödet av insatser utanför konventionen som görs med försoning och förtroendeskapande mellan forna fiender som syfte,
 - för stöd av mer omfattande insatser för återvändande av internflyktingar,
 - för stöd av att den integrerade strategin, när den tillämpas av marginaliserade grupper, och frågan om funktionsnedsättning behandlas inom ramen för mer omfattande nationella stödinsatser.
- x. Stödja innovativa strategier såsom ny finansiering och finansieringsmekanismer för åtgärder mot minor.
-